

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

בפני כבוד השופט דב גוטליב

תובעים:

1. עזבון המנוחה פלונית ז"ל
  2. פלוני
  3. פלוני
- ע"י ב"כ עוה"ד שלום צדוק ואח'

נגד

נתבעים:

1. שעה עמית
ע"י ב"כ עוה"ד שי גלעד ואח'
2. הכשרה חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי ארד ואח'
3. קרנית - קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים
ע"י ב"כ עוה"ד אלון בלגה ואח'

ובענין:

שולחת ההודעה לצדדים
שלישיים:

קרנית - קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים
ע"י ב"כ עוה"ד אלון בלגה ואח'

נגד

הצדדים השלישיים:

1. שעה עמית
  2. שעה רני
  3. שעה צברי
- ע"י ב"כ עוה"ד שי גלעד ואח'

נגד

הצד הרביעי:

הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי ארד ואח'

פסק דין

א. רקע כללי וזהות הצדדים:

1. בתאריך 29/12/2017 (יום שישי) בשעה 19:55 או בסמוך, אירעה תאונת דרכים קטלנית שגרמה למותה של המנוחה, ילידת 31/08/2014 (בת 13 במועד התאונה).
2. המנוחה נפגעה כחולכת רגל מרכב בו נהג הנתבע 1 (מ.ר. 88-623-26) (להלן: הרכב הפוגע), נפצעה באורח אנוש ולמרבה הצער נפטרה מפצעה ביום 31/12/2017. יורשי המנוחה הגישו תביעת פיצויים נגד הנתבעים.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

3. בעקבות התאונה הוגש נגד הנתבע 1 כתב אישום לבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה (ת"ד 5213-11-18) והוא הורשע על פי הודאתו (בהסדר טיעון), בביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה התשכ"א 1961. יובהר כי הנתבע 1 לא הואשם בגרימת מותה של המנוחה.
4. הנתבעת 2 (גם הצד רביעי) ביטחה את השימוש ברכב הפוגע בפוליסת ביטוח מסוג "פוליסת סחר" (להלן: הפוליסה).
5. הנתבעת 3 (להלן: קרנית) הינה תאגיד ציבורי שהוקם מכוח חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה – 1975 (להלן: החוק) והיא מפצה נפגעי תאונות דרכים שאין בידם לתבוע מבטח, במקרים המנויים בחוק.
6. הצדדים השלישיים 2 ו-3 הם הבעלים של עסק לתיווך, קניה ומכירה של מוניות והיו במועדים הרלוונטיים הבעלים ובעלי השליטה ברכב הפוגע.
7. במהלך ההליך הגיעו הצדדים להסכם פשרה מול התובעים, במימון ביניים בו נשאה קרנית (להלן: הסכם הפשרה). הסכם הפשרה קיבל תוקף של פסק דין ביום 16/06/2020 ובהתאם לאמור בו – קרנית שילמה לתובעים פיצוי בשיעור כולל של 871,614 ₪, לסילוק סופי ומוחלט של מלוא טענות התובעים בתובענה. בהסכם הפשרה אישרו הצדדים (כולם) את שיעור הפיצוי וזכאות התובעים לקבלו, ועתרו להמשך בירור המחלוקת בין הנתבעים, הצדדים השלישיים והצד הרביעי.
8. המחלוקת שנותרה להכרעה בעיקרה עובדתית, והיא נסבה סביב נסיבות השימוש שנעשה ברכב הפוגע במועד הרלוונטי לתאונה. קרי, האם השימוש ברכב הפוגע היה לצרכי סחר בו (בהתאם לתנאי הפוליסה), אם לאו.
9. נסיבות השימוש ברכב הפוגע הן בעלות חשיבות מכרעת לתיק, משום שהרכב הפוגע היה מבוטח בפוליסת "סחר" בלבד, ולכן אם השימוש ברכב הפוגע אינו עומד בתנאי הפוליסה ואין כיסוי ביטוחי לתאונה, דין התביעה נגד הנתבעת 2 (והצד הרביעי) להידחות ויש לדון בזכות החזרה של קרנית נגד הצדדים השלישיים. מנגד, ככל שייקבע שקיים כיסוי ביטוחי לתאונה, הנתבעת 2 תחויב להשיב לקרנית את הפיצוי ששולם לתובעים.
10. הנתבע 1 והצדדים השלישיים טוענים כי השימוש שנעשה ברכב במועד התאונה נעשה לצרכי סחר ברכב הפוגע (במסגרת העבודה), באורח התואם את תנאי הפוליסה. הנתבעת 2 טוענת בתורה כי השימוש שנעשה ברכב הפוגע במועד הרלוונטי לתביעה לא היה במסגרת עבודה ולצרכי סחר, אינו עומד בתנאי הפוליסה ובנסיבות אלה, דין התביעה נגדה להידחות.
11. להשלמת התמונה יצוין כי קרנית (בסיכומיה) אינה נוקטת עמדה בשאלת הכיסוי הביטוחי והיא עותרת לחיוב הצדדים השלישיים לשפותה, בגין הפיצוי ששילמה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

- לתובעים (לפי סעיף 9 לחוק הפיצויים), ככל שייקבע שאין כיסוי ביטוחי לרכב הפוגע. לחילופין, לחייב את הנתבעת 2 להשיב לקרנית את הפיצוי ששילמה לתובעים, ככל שייקבע כי קיים כיסוי ביטוחי.
12. מטעם הנתבעת 1 וצדדי ג' העידו הנתבע 1 ודודו מר אסף יוסי שעה (להלן: הדוד אסף). מטעם הנתבעת 2 העיד החוקר הפרטי, מר אריה סעדיאן (להלן: החוקר הפרטי) שביצע חקירה פרטית.
13. דיוני ההוכחות בתיק התקיימו בתאריכים 26/10/2020 ו-09/02/2021. לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, נותר אפוא לדון ולהכריע במחלוקת.
14. ההדגשות אינן במקור אלא אם צויין אחרת.

ב. פוליסת "סחר" ותנאיה:

15. העובדה כי במועד הרלוונטי היה הרכב הפוגע מבוטח בפוליסת "סחר" ועל תנאי הפוליסה אין חולק. בפוליסה נקבעו באופן ברור תנאים הנוגעים לזהות הנהג הרשאי לנהוג ברכב הפוגע ומטרות השימוש המותרות.
16. בהתאם לתנאי הפוליסה (חלק א' סעיף ב' בפוליסה – צורף למוצגי הנתבעת 2), הנהג הרשאי לנהוג ברכב הפוגע הוא כדלקמן: **"כל אדם הנוהג ברשותו של בעל הפוליסה ובמסגרת יחסי העבודה הקיימים ביניהם אך ורק בעת שימוש בשלט מסחרי (שלט במבחן) על פי תקנות התעבורה"**.
17. מטרות השימוש המותרות ברכב הפוגע נקבעו בחלק ב' בפוליסה והן כדלקמן: **"חבות המבטח לפי הפוליסה זו חלה רק אם בעת קרות מקרה הביטוח שימש הרכב את המבוטח לשם סחר ברכב, בדיקת הרכב, תחזוקתו, תיקונו, או בחינתו, לרבות לשם העברתו לצורך אחד מהשימושים האמורים"**.
18. הנה כי כן, בהתאם לפוליסה, ברכב הפוגע רשאי לעשות שימוש כל אדם הנוהג ברשות בעל הפוליסה ובמסגרת יחסי העבודה ביניהם. בנסיעה חייב להיות "שלט מבחן" וחבות המבטח חלה **"רק אם"** בעת מקרה הביטוח שימש הרכב את המבוטח לשם **"סחר ברכב, בדיקת הרכב, תחזוקתו, תיקונו, או בחינתו, לרבות לשם העברתו לצורך אחד מהשימושים האמורים"**. במילים אחרות, הפוליסה אינה מכסה שימוש פרטי ברכב.
19. בהתאם להלכה, תכליתה הבסיסית של "פוליסת סחר" היא **"לאפשר לעוסק בסחר בכלי רכב לנהוג, במסגרת עבודתו ולצרכיה, בכלי הרכב הנכנסים אל המאגר העסקי ויוצאים ממנו, גם אם כלי הרכב אינם מבוטחים בביטוח חובה. הצורך שעליו באה פוליסה כזאת לענות הוא אך ורק עסקי בלבד, שעניינו מניעת התקורה והעלות הכרוכות בהשבתתם התכופה של כלי רכב במאגר העסקי עד לבדיקת ביטוחם"**.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

והשלמתו במידת הצורך" (ע"א 4688/02 חזי כהן נ' מגדל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נט (25)(5)).

20. לאחר שעמדנו על תנאי הפוליסה נותר לדון ולהכריע במחלוקת הנוגעת לנסיבות השימוש ברכב הפוגע.

ג. נסיבות השימוש ברכב הפוגע:

21. כבר בפתח הדברים יצוין כי במהלך דיון ההוכחות צפיתי בסרטון המתעד את הנסיעה הרלוונטית ברכב הפוגע והבחנתי שברכב אכן הוצב שלט "במבחן", כנדרש באחד מתנאי הפוליסה (עמ' 37 לפרוטוקול הדיון מיום 26/10/2020). הצבת "שלט במבחן" אינה מסיימת את מסענו ויש לבחון האם התקיים תנאי נוסף נדרש הפוליסה, קרי האם הנסיעה ברכב הפוגע במועד הרלוונטי נערכה במסגרת מטרות השימוש המותרות בפוליסה ("סחר ברכב, בדיקת הרכב, תחזוקתו, תיקונו, או בחינתו, לרבות לשם העברתו לצורך אחד מהשימושים האמורים").

22. חומר הראיות שנפרס לפניי במחלוקת רחב ומגוון והוא כולל את תצהירי הנתבע 1 והדוד אסף, ועדותם בבית המשפט, הגרסאות שמסרו צדדי ג' 1-2 והדוד אסף לחוקר הפרטי, ועדותם של אלה בהליך קודם שהתנהל בבית המשפט השלום בראשון לציון (תביעה שהגיש הצד השלישי מס' 3 נגד המבטחת (להלן: ההליך הקודם), בגין נזקי הרכוש שנגרמו לרכב הפוגע במהלך התאונה (תא"מ 18-06-28939)).

23. הצדדים האריכו בחקירות ובטיעונים ואין בכוונתי לדון בכל טענה מטענות הצדדים, אלא לפרוס את הנימוקים המרכזיים שהביאו לתוצאת פסק הדין.

24. אקדים את המאוחר ואציין כי לאחר שבחנתי את מכלול חומר הראיות שהונח לפניי, והתרשמתי מעדות העדים, שוכנעתי שהצדדים השלישיים לא עמדו בנטל המוטל עליהם והוכיחו את מקרה הביטוח, בהתאם לתנאי הפוליסה. קרי, לא הוכח כי השימוש ברכב הפוגע במועד התאונה היה לצרכי סחר ברכב הפוגע. למעשה התרשמתי כי מכלול הראיות מצביע דווקא על שימוש פרטי, שאינו מכוסה בפוליסה.

25. כפי שייראה להלן, גרסת הצדדים השלישיים נסתרה מיני ובי ובאורח מובהק בגרסאות שונות (קודמות בזמן) שמסרו הצדדים השלישיים 1 ו-2, וזאת מבלי שנמסר כל הסבר הגיוני לסתירות מהותיות אלה. בנסיבות אלה, ובצירוף הימנעותם של הצדדים השלישיים להגיש ראיות רלוונטיות וזימון עד רלוונטי (שאף להתנהלות זו נודעת משמעות משפטית המחזקת את עמדת הנתבעת 2) ומכלול נסיבות העניין (לרבות – העובדה שהתאונה אירעה ביום שישי בשעות הערב, לא בשעות עבודה שגרתיות (ר') בעניין זה את עדותו של הדוד אסף עליה יורחב בהמשך), איני מוצא לתת בגרסאות הצדדים השלישיים אמון.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שיעה עמית ואח'

26. גרסה ראשונה ביחס לנסיבות השימוש ברכב הפוגע (להלן: הגרסה הראשונה) מסר הצד השלישי 1 כבר ביום התאונה, במהלך חקירתו במשטרה (הודעה מיום 29/12/2017 – מוצג ג' לראיות הנתבעת 2). הצד השלישי 1 נשאל בחקירתו במשטרה היכן נהג עם הרכב הפוגע לפני התאונה והשיב (עמ' 3 ש' 38-39 להודעה).

"ת. יצאתי מסבתא שלי שגרה בשכונת חבצלת ברחובות ונסענו לקנות אקמול לילד של דוד שלי אסף מסופר פארם בקניון רחובות ונסענו חזרה לסבתא שלי בחבצלת".

27. עינינו הרואות – בהתאם לגרסה הראשונה שמסר הנהג ברכב הפוגע, בזמן אמת, אין בין השימוש שנעשה ברכב הפוגע ובין עבודה (לרבות: **סחר ברכב, בדיקת הרכב, תחזוקתו, תיקונו, או בחינתו, לרבות לשם העברתו לצורך אחד מהשימושים האמורים**) ולא כלום. השימוש בהתאם לגרסה זו הוא שימוש פרטי (רכישת אקמול לילד, ביום שישי בערב (לאחר כניסת שבת), כאשר התאונה אירעה במהלך נסיעה מהסופר פארם בקניון רחובות לבית הסבתא בחבצלת). כבר עתה יצוין כי הצדדים השלישיים מעלים טענות שונות ביחס להודעה שמסר הצד השלישי במשטרה. טענות אלה ידונו בהמשך פסק הדין.

28. גרסה נוספת מסרו הצדדים השלישיים 1 ו-2 והדוד אסף לחוקר פרטי מטעם הנתבעת 2 ביום 15/04/2018. עיון בתמלילי החקירה והאזנה לקלטת החקירה מעלה שהחקירה הפרטית נדרשה בעקבות פניית הצדדים השלישיים לנתבעת 2 בדרישה לפיצוי, בגין הנזקים שנגרמו לרכב הפוגע במהלך התאונה (טרם באה לעולם התביעה שבנדון וטרם נודעו לנתבעת 2 תוצאותיה הטראגיות של התאונה).

29. החוקר הפרטי שוחח עם הצד השלישי 2 (אביו של הנהג הפוגע והבעלים של הרכב הפוגע) והלה מסר לו, בין היתר, את המידע שלהלן: הרכב הפוגע עמד במגרש של הרכבים שלהם ברחוב **הרצל ברחובות** (עמ' 14 ש' 13-17 לתמליל החקירה – צורף לראיות הנתבעת 2); בנו (הצד השלישי 1) נסע עם הרכב הפוגע **מהמשרד** (ברח' הרצל ברחובות) לכיוון הבית שלהם בצומת בילו (עמ' 15 ש' 8-18 לתמליל); היה צריך לבוא "איזה מישהו" לראות את הרכב "**מדימונה**".

לשאלת החוקר האם יש להם את שם הלקוח השיב הצד השלישי 2: "**קוראים לו ניסים**" (עמ' 16 ש' 5-9 לתמליל). לשאלת החוקר אם יש לצד השלישי 2 את הפלאפון של ניסים, השיב: "**צריך להיות לי... אני לא יודע להגיד לך פה עכשיו, ניסים... לא מכיר אותו...**" (עמ' 16 ש' 6-13 לתמליל).

עיון בתמליל החקירה מעלה כי הצד השלישי 2 מסר לחוקר כי הוא עצמו שוחח עם הלקוח ניסים ואמר לו: "**אמרתי לו שהרכב במגרש... אפשר להביא את האוטו**" (עמ' 16 לתמליל ש' 5). בתום חקירת הצד השלישי 2 נגבתה ממנו גם הודעה בכתב עליה חתם (צורפה לראיות הנתבעת 2).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

30. בתום גביית גרסה מהצד השלישי 2 פגש החוקר הפרטי (במשרדי הצדדים השלישיים ברח' הרצל ברחובות) את הצד השלישי 1 וגבה גם את גרסתו ביחס לנסיבות השימוש ברכב הפוגע (להלן: הגרסה השנייה). הצד השלישי 1 מסר לחוקר הפרטי, בין היתר, את המידע שלהלן: ביום התאונה בסביבות השעה 17:00 התקשר אליו לקוח שהוא אינו זוכר את שמו (להלן: הלקוח). הלקוח התעניין ברכישת רכב מסוג מרצדס. הלקוח מסר לצד השלישי 1 שהוא מגיע מירושלים ועוד 10 דקות יגיע לצומת בילו; הצד השלישי 1 הגיע למגרש באמצעות הקטנוע שלו בערך בשעה 19:30.

החוקר הפרטי שאל את הצד השלישי 1, הלקוח מסר שהוא מגיע ב-17:00 ועל כך השיב הצד השלישי 1: "לא, ב-5 הוא הרים לי טלפון ואמר לי אני יוצא אליך מירושלים...ואז הוא עדכן אותי 10 דקות לפני שהוא מגיע, שאני אגיע אליו".

בהמשך החקירה מסר הצד השלישי 1, כי לקח את הרכב הפוגע מהמגרש ברחוב הרצל ונסע לכיוון צומת בילו יחד עם דודו אסף ובדרך אירעה התאונה (עמ' 33-35 לתמליל השיחה – צורף למוצגי הנתבעת 2). ביחס לזהות הלקוח הנטען, הצד השלישי 1 מסר לחוקר הפרטי כי בצהרי יום התאונה הלקוח התקשר אליו והוא חזר אליו (עמ' 51 לתמליל ש' 5), ציין שאין לו בעיה להוציא פלט שיחות על מנת להראות שאכן התקשר ללקוח ושהיו ביניהם שיחות (עמ' 52 ש' 12-5). בתום החקירה גבה החוקר הפרטי מהצד השלישי 1 גם הודעה בכתב, עליה חתם הצד השלישי 1 (ההודעה, קלטת החקירה ותמליל החקירה צורפו למוצגי הנתבעת 2).

31. החוקר הפרטי יצר קשר עם הדוד אסף בטלפון על מנת לקבל גם את גרסתו. החקירה הוקלטה והוגשה לבית המשפט במסגרת ראיות הנתבעת 2. הדוד אסף מסר לחוקר הפרטי ביחס לנסיבות השימוש ברכב הפוגע את הגרסה הבאה:

"אין פה לספר, היה פה, הרכב היה בנסיעת מבחן וזהו, זה מה שאני יכול להגיד לך, מה, מה אני יכול לספר לך? יצאנו לנסיעת מבחן לאוטו... וחזרנו, בדרך חזרה הילדה קפצה אל הכביש וזה מה שקרה. היו שלטים במבחן קדימה ואחרונה. וזה מה שקרה. מה אתה רוצה שאני אספר לך?..." (עמ' 2 ש' 6-3 לתמליל השיחה עם הדוד אסף).

בהמשך, החוקר הפרטי שאל את הדוד אסף, ביום שישי ב-20:00 בערב עשיתם נסיעת מבחן ועל כך השיב הדוד אסף: "נכון, ביום שישי ב-8 בערב עשיתי נסיעת מבחן, רכב שהגיע אלינו, רציתי לראות איך הוא נוסע. למה יש איזשהו חוק שאוסר לעשות נסיעת מבחן ביום שישי ב-8 בערב או בשבת ב-12 בלילה?" (עמ' 2 ש' 17-14 לתמליל השיחה).

בשלב זה ביקש החוקר הפרטי מהדוד אסף למסור פרטים נוספים, מהיכן נסעו באותו הערב, לאן נסעו, כיצד נפגשו הוא והצד השלישי 1 והגיעו למצב בו הם נוסעים יחד ברכב הפוגע. בתגובה לשאלות אלה השיב הדוד אסף, כדלקמן:

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

"בוודאי שנסענו ביחד. תקשיב תתקשר אליי עוד איזה 10 דקות, אני פשוט במוסך, אני רוצה לצאת" (עמ' 4 לתמליל השיחה, ש' 8-1).

32. לאחר השיחה שערך החוקר הפרטי עם הדוד אסף, התקשר החוקר הפרטי פעם נוספת לצד השלישי 1, וביקש לעמת אותו עם הגרסה שמסר הדוד אסף ולפיה התאונה ארעה בעת שהרכב הפוגע היה בנסיעת מבחן. הצד השלישי מסר בתגובה כי **"זה היה נסיעה להראות לבחור את האוטו, כן"** (עמ' 1 לתמליל השיחה הנוספת עם הצד השלישי). הצד השלישי התבקש להשיב על שאלות נוספות ובתום החקירה התבקש להשיב היכן פגש באותו היום את הדוד אסף (שאלות שהדוד אסף התחמק ממתן מענה להן) והשיב באופן מתחמק ולא ברור כדלקמן: **"בחבצלת נפגשנו... חבצלת זה שכונה שלנו, אנחנו גרים בשכונה הזאת... הוא לא גר שם, אמא שלו גרה שם, סבתא שלי, ואני גר שם גם כן"** (עמ' 4-5 לתמליל השיחה). לאור תשובתו זו של הצד השלישי 1 הוא נשאל: **"אז נפגשתם אצל סבתא שלך?"** והשיב: **"בחבצלת"**. שוב נשאל הצד השלישי 1: **"ליד הבית של סבתא שלך?"** והשיב: **"אריה אני לא מעוניין לדבר איתך, יאללה ביי, בקיצר"** והשיחה נותקה (עמ' 5 לתמליל השיחה).

33. תהום פעורה בין שתי הגרסאות שמסר הצד השלישי 1 ביחס לנסיבות השימוש ברכב עד כי נדמה שמדובר בתיאור שני אירועים שונים. בגרסה הראשונה שנמסרה אין כל אזכור לסיפור הלקוח שרצה לרכוש את הרכב הפוגע אלא בנסיעה פרטית, מבית הסבתא בחבצלת לסופר פארם ברחובות, לצורך רכישת אקמול לילד של הדוד, כאשר בדרך חזרה אירעה התאונה. בגרסה השנייה מופיע – לראשונה – סיפור הלקוח שבדרך אליו כביכול אירעה התאונה.

ברם, גם גרסה חדשה זו של הצד השלישי 1 (שלא בא זכרה בהודעה שמסר במשטרה בזמן אמת) אינה מתיישבת עם הגרסה (הראשונה) שמסר הדוד אסף שכאמור לא הזכיר אף הוא את סיפור הנסיעה לפגוש לקוח או נסיעה לצומת בילו אלא ציין כי מדובר בנסיעת מבחן שנועדה לבחון רכב חדש שהגיע למגרש. הגרסה השנייה שמסר הצד השלישי 1 אף אינה מתיישבת עם הגרסה שמסר אביו, הצד השלישי 2. בעוד האחרון מסר כי מדובר בלקוח שהתקשר אליו ואמר שהוא מגיע מדימונה, הצד השלישי 1 מסר שהלקוח יצר אתו קשר בטלפון וציין שהוא מגיע מירושלים.

34. מסענו בסקירת גרסאות (השונות) הצדדים השלישיים טרם בא על סיומו. גרסאות נוספות נמסרו גם בהליך קודם שהתנהל בין צד ג' 3 ובין הנתבעת 2 (תא"מ 28939-06-18 **צברי שעה נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ**). בקדם משפט שהתקיים ביום 05/12/2018 הצהיר הצד השלישי 2 בדיון (לאחר שהוזהר כדיון), בין היתר: **"...הם נסעו לצומת בילו, להיפגש עם לקוח שם, הלקוח הוא מדימונה"**. לשאלת בית המשפט השיב הצד השלישי 2 כי שם הלקוח הוא **"ניסים, רשום לנו"** ובהמשך העיד: **"אני יכול**

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

לאתר את מי שרצה לרכוש את הרכב, אפשר להביא אותו לבית המשפט כדי שיאשר שהוא הגיע לצומת בילו באותו היום כדי לראות את הרכב" (עמ' 2 לפרוטוקול בתיק הקודם, ש' 11-24 (צורף למוצגי הנתבעת)). בתום דיון מקדמי זה נקבע התיק לשמיעת ראיות.

35. בתאריך 16/04/2019 התקיים דיון הוכחות בהליך הקודם, אליו התייצב עד מטעם הצד השלישי 3 (התובע בהליך שם) בשם "חולי צארלי צדוק" (להלן: צדוק) המתגורר במושב "גאליה, ליד רחובות". מר צדוק הצהיר כי הוא הלקוח שקבע עם הצד השלישי 1 בצומת בילו בליל התאונה. כמו כן העיד, צדדי ג' 1 ו-2 והדוד אסף. הצד השלישי 2 נשאל בחקירתו הנגדית בהליך הקודם, כיצד איתר את מר צדוק והשיב: "דרך אתר בפייסבוק, יש לנו חברים, יש עוקבים. אז הגענו אליו. הוא לא רצה לבוא". הצד השלישי 2 נשאל, איך ידע שזה הוא, והשיב: "יש לנו עוקבים של כל הפייסבוק, כל האנשים שבקשר איתו". הצד השלישי 2 התבקש להראות כיצד הגיע לעד צדוק והשיב לבסוף: "זה לא אני, הבן שלי עזר לי להגיע אליו".

בשלב זה נדרש הצד השלישי 1 להעיד ולהשיב לשאלות בית המשפט. תשובותיו של הצד השלישי מדברות היטב בעד עצמן ובזהירות המתבקשת – מעוררות ספק של ממש, האם העד שהובא להעיד מטעם הצדדים השלישיים הוא אכן הלקוח הנטען, אם אכן היה לקוח עמו קבעו להיפגש במועד הרלוונטי. להלן עיקרי הדברים:

"ש. תראה לנו בבקשה מה הראית לאבא כדי להגיע לאדון הזה?

ת. אני מציג דף העסק בפייסבוק, נכנס לקהילה, נכנס לחברים, וחיפשתי את השם שלו. ש. איזה שם חיפשת?

ת. את צארלי (כך במקור, ד.ג.).

ש. איך ידעת לחפש את השם צארלי?

ת. דרך אבא שלי. אבא שלי אמר לי לחפש דמות של אדם מבוגר לפי הקול שלו וככה

הגענו אליו.

ש. יש לך 427 עוקבים וכולם מבוגרים?

ת. רובם.

ש. תראה לי את ההתכתבות איתו, הרי לא היה לך את הנייד שלו.

ת. זה הטלפון הפרטי שלי, יש לי טלפון עסקי ברכב. יש לי פייסבוק שהוא רק לעבודה.

ש. הטלפון שבאוטו מקובע? או נייד?

ת. נייד.

ש. הוא פה?

ת. הוא באוטו, כן.

ש. לך תביא אותו.

ת. אין בעיה".

לאחר הפסקה חזר הצד השלישי לדיון ומסר לפרוטוקול: "הטלפון לא במצב תקין". (עמ' 9-10 לפרוטוקול הדיון בהליך הקודם).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

36. בהמשך דיון ההוכחות נחקר הצד השלישי 1 גם על נסיבות השימוש ברכב במועד התאונה ונשאל מי התקשר אליו לראות את הרכב הפוגע, והשיב באופן מפתיע (שכן כזכור בשלב זה כבר העיד מטעמים אדם בשם צדוק הטוען כי הוא לקוח): **"לא זוכר.. בן אדם מבוגר דיבר. ביום מתקשרים אליי לטלפון 50 איש לגבי רכבים, כל אחד מדבר אני אבוא לא אבוא" כל אחד ואיך שמסתדר לו**. הצד השלישי 1 נשאל היכן היה כשקיבל את הטלפון מהלקוח והשיב שהיה **בעסק** (עמ' 16 ש' 5-6 לפרוטוקול הליך קודם) ואישר כי הלך להביא את אסף מסבתא שלו וחזר למגרש (עמ' 16 ש' 28-35 לפרוטוקול הליך קודם).

הדוד אסף נחקר אף הוא בהליך הקודם והעיד כי במהלך ארוחת ערב ביום שישי הצד השלישי 1 קיבל שיחת טלפון והיה צריך להראות למישהו את הרכב והוא (הדוד אסף) היה צריך להגיע לסופר פארם לקנות כמה דברים לילדים שלו, לכן הוא נסע יחד עם הצד השלישי 1 באמצעות קטנוע של הצד השלישי 1. בהגיעם, הדוד אסף הלך לקניון הסמוך למגרש ובמקביל הצד השלישי 1 הוציא את הרכב הפוגע מהמגרש (**רח' בילו 2 ברחובות**). בהמשך שניהם נסעו ברכב הפוגע לכיוון צומת בילו כדי להיפגש עם הלקוח ואז ארעה התאונה (עמ' 21 לפרוטוקול הליך קודם).

הדוד אסף עומת בחקירתו הנגדית מדוע ציין לפני החוקר הפרטי כי התאונה הייתה בדרך חזרה בנסיעת מבחן והשיב **"בדרך חזרה מהמגרש ... אני בדרך מהמגרש ללקוח, בדרך חזרה מהמגרש ללקוח זה הכל"** (עמ' 22 ש' 24-29 לפרוטוקול הליך קודם). אסף נשאל מדוע סיפר לחוקר הפרטי שהם רצו לראות איך הרכב נוסע והשיב: **"במקביל, זה רכב שאני יודע שהוא לא הרבה זמן נמצא אצלנו..."** (עמ' 22 ש' 30-31 לפרוטוקול הליך קודם).

בתום דיון ההוכחות שהתקיים בהליך הקודם הגיעו הצדדים להסכמה ולפיה התביעה **תידחה** ללא צו להוצאות תוך שכל צד שומר על טענותיו.

37. העדויות שמסרו צדדי ג' 1 ו-2 והדוד אסף בהליך הקודם אינן מתיישבות עם הגרסה שמסר הצד השלישי 1 במשטרה, ואף לא עם הגרסאות שנמסרו לחוקר הפרטי, כמפורט לעיל (הן ביחס לזהות הלקוח הנטען (דימונה, ירושלים, מושב גאליה סמוך לרחובות) והן ביחס למיקום המגרש בו חנה הרכב הפוגע טרם הנסיעה (רח' הרצל לשיטת צדדי ג' 1 ו-2 ורח' בילו לשיטת הדוד אסף). לא מיותר לציין, כי הדוד אסף מסר בהליך הקודם גרסה שונה לחלוטין מזו שמסר לחוקר הפרטי (בה כזכור לא היה זכר לסיפור הנסיעה לסופר פארם או ללקוח, אלא רק – נסיעת מבחן לרכב חדש שהגיע למגרש על מנת לבחון אותו).

38. בהליך שלפני הוגשו מטעם צדדי ג' שני תצהירים בלבד. תצהירו של הצד השלישי 1 ותצהירו של הדוד אסף. לא הוגש תצהיר מטעם הלקוח הנטען ולא צורפו כל ראיות

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

חיצוניות התומכות בטענת צדדי ג' ולפיה במועד התאונה היה הצד השלישי 1 בדרך לפגוש לקוח בצומת בילו כדי להראות לו את הרכב (לצרכי מסחר). כך, לא הוגשו פלטי שיחות מהפלאפון של הצד השלישי 1 (הגם שכזכור הצד השלישי 1 אמר לחוקר הפרטי שאין בעיה לקבלם ולהמציאם). לא זו אף זו, לא ניתן בתצהירים כל הסבר מדוע הובא מטעמם בהליך קודם אדם שטען כי הוא הלקוח וכיצד הגיעו אליו ולא סופק הסבר (כלשהו) לעובדה כי לקוח זה או אחר לא הוזמן להעיד מטעמם בתיק שלפניי.

39. בתצהירו הצד השלישי 1 טען בין היתר כי עבד החל מחודש נובמבר 2017 כשכיר בעסק של אביו וסבו (צדדי ג' 2 ו-3). תפקידו היה לעזור בהסעת מכוניות העומדות למכירה והצגתם בפני רוכשים פוטנציאליים; ביום 29/12/2017 – יום שישי בשעות אחר הצהריים, התקבל טלפון מלקוח שהתעניין ברכישת הרכב הפוגע. הלקוח הודיע כי הוא מעוניין לבחון את הרכב אך יגיע לאזור רחובות רק בשעות הערב ולכן הצד השלישי 1 קבע עם הלקוח בצומת בילו; באותו ערב (יום שישי) התכנסו הוריו ובני משפחתו של הצד השלישי 1 בבית של סבתו, בשכונת חבצלת ברחובות; במהלך הערב התקבל טלפון מהלקוח שהודיע כי בתוך פרק זמן קצר הוא מגיע לצומת בילו; הדוד אסף שהיה אף הוא בבית הסבתא הוא בעל מגרש למכירת מכוניות ברח' בילו 13 ברחובות ומפאת חוסר מקום במגרש של צדדי ג' 2 ו-3 עמד הרכב הפוגע במגרש של הדוד אסף; הצד השלישי 1 נסע באמצעות הקטנוע שלו יחד עם הדוד אסף למגרש המכוניות של אסף. בעוד הצד השלישי 1 מוציא את הרכב הפוגע מהמגרש פנה הדוד אסף לחנות סופר פארם בקניון רחובות, מול מגרש המכוניות שלו, ולאחר מכן הצטרף לצד השלישי 1 ברכב הפוגע; הצד השלישי 1 הקפיד להציב את שלטי "המבחן" ברכב הפוגע ויחד הם נסעו ברכב הפוגע לכיוון צומת בילו על מנת לפגוש את הלקוח; בדרכם לצומת בילו ארעה התאונה.

גרסה דומה לגרסה שמסר הצד השלישי 1 בתצהירו מסר גם הדוד אסף.

40. בחקירתו הנגדית נשאל הצד השלישי 1 אודות הגרסאות השונות שמסר בהזדמנויות קודמות (משטרה, חקירה פרטית והליך קודם), נשאל ביחס לעבודתו במגרש למכירת מכוניות, השימוש שעשה ברכב במועד הרלוונטי, וזהות הלקוח הנטען. להלן עיקרי הדברים:

הצד השלישי 1 התבקש בחקירתו להסביר "מי הוא אותו לקוח... מי הוא אותו לקוח שרצה לראות את הרכב באותו היום?" והשיב: "אני לא יודע להגיד לך, גם יצאה סיטואציה לא נעימה. אני באמת כאילו מנסה רק לשכוח מהדבר הזה והלקוח, אני לא יודע להגיד לך מי זה היה. זה לא בן אדם שנפגשתי איתו, זה בן אדם שבסך הכל דיבר איתי בטלפון" (עמ' 39 לפרוטוקול הדיון מיום 26/10/2020 ש' 16-20).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

הצד השלישי 1 נשאל מדוע הלקוח הנטען שהובא להעיד בהליך הקודם (מר צדוק) לא הוזמן מטעם הצדדים השלישיים להעיד בתיק, והשיב באופן מתחמק: **"תשאל את עו"ד שלי"** (שם, עמ' 39 ש' 27-30).

הצד השלישי 1 נשאל האם מי שהעיד בהליך הקודם הוא אכן הלקוח והשיב: **"אני לא נפגשתי איתו אבל כנראה, כן"** (שם, עמ' 39 ש' 31-33) ובהמשך חקירתו מסר תשובה שונה: **"אף אחד לא יכול לדעת"** (שם, עמ' 40 ש' 1-4). הצד השלישי 1 נשאל, מדוע אף אחד לא יכול לדעת שהרי הוא נתן לאבא שלו או לעו"ד את הפרטים וככה הגיעו אל הלקוח שהעיד בהליך הקודם והשיב: **"אני לא זוכר בדיוק איך זה היה"** (שם, עמ' 40 ש' 5-8). הצד השלישי 1 נשאל, מהיכן בארץ הגיע הלקוח והשיב שאינו זוכר. נשאל מדוע סיפר לחוקר הפרטי שהלקוח הגיע מירושלים, והשיב: **"אני כיום לא זוכר להגיד לך"** (שם, עמ' 40 ש' 19-31).

הצד השלישי 1 התבקש להסביר בחקירתו, מדוע מסר לחוקר הפרטי כי הלקוח מגיע מירושלים, בעוד שהאדם שהעיד בהליך הקודם מסר שהוא מתגורר במושב גאליה, ליד רחובות, והשיב באופן שאינו נותן מענה לשאלה: **"לא יודע להגיד לך. כל בן אדם שמתקשר אלי הוא לא אומר לי מאיפה הוא בא והוא לא אומר לי את, מה השם שלו ומאיפה הוא מתכוון לצאת אליי"** (שם, עמ' 41 ש' 1-7). תשובה תמוהה נוכח העובדה כי בענייננו הצד השלישי 1 מסר בחקירה הפרטית (ודבריו הוקלטו) כי הלקוח אמר שהוא מגיע מירושלים.

הצד השלישי 1 העיד בחקירתו בנוסף שהוא אינו זוכר דרך איזה פלטפורמת פרסום הגיע אליו הלקוח הנטען, אין לו להראות פירוט שיחות עם הלקוח על מנת להוכיח שהלקוח אכן התקשר באותו היום, אינו יודע אם ניתן לקבל את פירוט השיחות מחברת הסולר ואף לא ניסה לקבל את פירוט השיחות מחברת הסולר (שם, עמ' 47 ש' 1-12).

הצד השלישי 1 התבקש להסביר מדוע מסר לחוקר הפרטי בעת ששניהם היו במגרש ברח' הרצל ברחובות כי הנסיעה הייתה מכיוון המגרש לכיוון צומת בילו ולא מסר כי מדובר במגרש אחר, שהיה ברח' בילו ברחובות (מגרש השייך לדוד אסף ונמצא סמוך לקניון רחובות) והשיב: **"אני לא חשבתי שיש לזה חשיבות באותו הרגע. לא חשבתי שזה משנה אם אני מוציא את האוטו מהמגרש ברח' הרצל 106 או שאני מוציא מהמגרש מבילו 13 ברחובות, לא חשבתי ש..."** (שם עמ' 41 ש' 12-32).

הצד השלישי 1 נשאל מדוע העיד בהליך הקודם כי הגיע לאסוף את דודו אסף מבית הסבתא בחבצלת ואילו בהליך כאן מעיד ששניהם היו בבית הסבתא ונסעו למגרש

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

והשיב: "היינו שנינו אצל הסבתא ויצאנו מהסבתא". בעקבות תשובתו, נשאל הצד השלישי 1 האם מה שאמר בהליך הקודם לא היה נכון והשיב: "לא שזה לא היה נכון, אני מאוד הייתי נרגש ומבולבל במשפט הזה" (שם, עמ' 55 ש' 1-13).

הצד השלישי 1 התבקש בחקירתו הנגדית גם להתייחס להודעה שמסר במשטרה ולפער בינה ובין גרסאותיו המאוחרות והעיד: "אני במשטרה הייתי בסוג של לחץ, בסוג של סטרס. דברים לא יצאו הכי נכון" (שם, עמ' 42 ש' 12-15). ביחס לשאלה מדוע בהודעתו במשטרה לא הזכיר במילה את סיפור הלקוח עמו לכאורה קבע וכן את סיפור הנסיעה לצומת בילו, השיב כדלקמן:

"אני חשבתי שאם אני אגיד לשוטר שזה היה למטרת עבודה או שזה היה למטרת מסחר אז הוא יסתכל עלי בעין קצת שונה. הוא, כאילו, חשבתי שהוא יתנכל לי יותר או שהוא לא יבוא לטובתי או שהוא ינסה לשים סעיפים שאני כאילו לא אמרתי אפילו אז העדפתי לא להגיד לו זה היה למטרת עבודה ולמטרת נסיעת מבחן. כן אני העדפתי" (שם, עמ' 58-59).

הצד השלישי 1 נשאל האם שיקר במשטרה והשיב: "לא שיקרתי במשטרה". נשאל האם כל מה שמסר במשטרה הוא אמת, והשיב: "לא אמת, אני אמרתי את הדברים בדרך שלי" (שם, עמ' 60 ש' 1-14).

41. יצוין כי הצד השלישי 1 אישר בחקירתו הנגדית כי בהקלטות החקירה הפרטית (צורפו למוצגי הנתבעת) נשמע קולו (שם, עמ' 56 ש' 4 ו-17). גם צד ג' 2 (שלא הגיש תצהיר אך נדרש לזהות את קולו בהקלטה של החקירה הנגדית ואת חתימתו על גבי ההודעה בכתב שנגבה ע"י החוקר הפרטי), אישר שהוא הדובר בהקלטה וגם אישר את חתימתו על גבי ההודעה בכתב (שם, עמ' 71-72). באורח דומה, גם הדוד אסף אישר בחקירתו הנגדית כי הקול הנשמע בהקלטה (חקירה פרטית) הוא הקול שלו (שם, עמ' 28 ש' 24-26).

42. תשובותיו של הדוד אסף בחקירה הנגדית לא הצליחו לספק הסבר הגיוני וסביר לפערים המהותיים בגרסאות. הדוד אסף העיד שהוא עובד בעסק עצמאי ונפרד למכירת מוניות; המגרש בו הוא מחזיק את המכוניות הוא ברחוב בילו ברחובות ואילו המגרש של צדדי ג' נמצא ברח' הרצל ברחובות, כאשר קיים ביניהם שיתוף פעולה (עמ' 11-12 לפרוטוקול הדיון מיום 26/10/2020). אשר לשעות העבודה של צדדי ג' העיד הדוד אסף: "אין שעות פעילות. זה יכול להיות פעם מ-08:00-17:00, זה יכול להיות מ-08:00 בבוקר עד 00:00 בלילה, אין שעות פעילות, זה עסק פרטי, עסק, הוא פותח מתי שהוא רוצה, סוגר מתי שהוא רוצה" (שם עמ' 13 ש' 11-14).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

הדוד אסף נשאל האם עובדים גם בשבת והשיב: "הכל. אם, אם, עוד הפעם, לא עובדים בשבת אבל אם זה מצריך אז לפעמים כן" (שם, עמ' 13 ש' 26-27).

הדוד אסף אישר שהוא לא שמע את צד ג' 1 מדבר עם הלקוח ביום התאונה (שם, עמ' 18 ש' 33-9), אין לו מושג מי הוא הלקוח, מה שם הלקוח, ואיך הלקוח הגיע לצדדים השלישיים (שם, עמ' 17 ש' 32-19). הדוד אסף חזר על גרסתו בתצהיר ולפיה ביום התאונה הרכב הפוגע עמד במגרש שלו ברח' בילו 13 ברחובות (שם, עמ' 19 ש' 33-28) ומסר שהתאונה אירעה בנסיעה מרח' בילו 13 ברחובות לכיוון צומת בילו (שם, עמ' 20 ש' 11-13).

בחקירתו הנגדית נשאל הדוד אסף, מדוע הצד השלישי 2 מסר לחוקר הפרטי כי הרכב הפוגע עמד במגרש של הצד השלישי 2 ברח' הרצל ברחובות, והשיב: "אני, אני יכול להגיד מה הוא אמר? אני אומר לך מה אני יודע מה היה" (שם, עמ' 25 ש' 13-10).

הדוד אסף התבקש להתייחס לגרסה שמסר לחוקר הפרטי בטלפון, ולפיה הוא והצד השלישי 1 היו בנסיעת מבחן לרכב הפוגע ובדרך חזרה אירעה התאונה והשיב, באורח שאינו נותן מענה לשאלה כי כל רכב ששמים עליו שלטים במבחן "זה נחשב שהוא בנסיעת מבחן". אלא שבענייניו הדוד אסף אמר לחוקר הפרטי כי התאונה אירעה בדרך חזרה מנסיעת מבחן שנועדה לבחון רכב חדש שהגיע למגרש.

43. כפי שניתן לראות לעיל, בגרסאות הצדדים השלישיים 1 ו-2 והדוד אסף נמצאו סתירות מהותיות כך שלא ניתן לתת בהן אמון. הצדדים השלישיים והדוד אסף לא טרחו לספק הסברים לסתירות בתצהירים ואף לא מצאתי הסברים סבירים בעדותם.

44. באורח דומה, התייחסו הצדדים השלישיים לסוגיית הלקוח הנטען. כך, הגם שבהליך קודם הוזמן מטעמם עד שטען כי הוא הלקוח שהמתין בצומת בילו, בהליך הנוכחי לא נטען דבר בעניין זה, לא הוזמן הלקוח הנטען להעיד ולא הוברר מדוע העד הוזמן מטעמם לבית המשפט השלום בראשון לציון, בהליך הקודם. התנהלות הצדדים השלישיים גם בהקשר זה מעוררת ספק של ממש בקיומו של לקוח נטען ובכנות טענותיהם בבית המשפט.

45. לאחר שבחנתי את מכלול חומר הראיות שהונח לפניי, והתרשמתי מעדותם של העדים שהעידו בהליך, שוכנעתי כי התאונה אירעה בעת שהרכב הפוגע היה בנסיעה פרטית (בדרך חזרה מקניון רחובות לבית הסבתא ולא בדרך לפגישה עם לקוח), בניגוד לטענות הצדדים בגרסאותיהם המאוחרות, וזאת מחמת הנימוקים הבאים:

א. עדיפה עליי הגרסה שמסר הצד השלישי 1 במשטרה סמוך לאחר התאונה. מדובר בגרסה שנמסרה בזמן אמת, ולא שוכנעתי וממילא לא הוכח שהגרסה הראשונה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

נמסרה תוך חשש להזכיר במשטרה שמדובר בנסיעת עבודה. בגרסה זו אין זכר לסיפור הפגישה עם הלקוח בצומת בילו או כוונה לעסוק בסחר ברכב הפוגע באותו היום. בהתאם להלכה, הגרסה הראשונה, בדרך כלל, זוכה לאמון רב יותר (כב' השופט יצחק עמית בע"א 2775/19 מדינת ישראל נ' פלוני (03/01/2021)).

ב. הסתירות הרבות והמהותיות שנמצאו בגרסאות המאחרות שסיפק הצד השלישי 1, לרבות הגרסאות השונות שסיפק הדוד אסף שהיה עמו בליל התאונה, בצירוף ההימנעות מהזמנת הלקוח להעיד והגשת ראיות המוכיחות את יצירת הקשר הטלפוני הנטען בין הלקוח והצד השלישי ביום התאונה, אינן מאפשרות לקבל את גרסאותיהם המאחרות של הצדדים השלישיים ולקבוע שהיו בדרכם להיפגש עם לקוח במועד התאונה.

ג. לא זו אף זו, שוכנעתי כי הגרסאות המאחרות יותר שסיפקו הצד השלישי 1 והדוד אסף ולפיהן הרכב הפוגע הוחזק טרם הנסיעה במגרש השייך לדוד אסף ברח' בילו ברחובות (ולא ברחוב הרצל ברחובות) ומטרת הנסיעה הייתה לפגוש לקוח – באו לעולם בניסיון מאולץ ליישב בין הגרסאות השונות שמסרו צדדי ג' 1 ו-2 והדוד אסף. ניסיון זה נכשל, בין היתר, כיוון שגם הצד השלישי 1 וגם הצד השלישי 2 מסרו לחוקר הפרטי (כפי שפורט לעיל) כי הרכב הפוגע הוחזק במגרש ברחוב הרצל ולא ברחוב בילו. קרי, לא הוחזק סמוך לקניון רחובות כלל ועיקר ולכן הסיפור לפיו הדוד אסף חצה את הכביש ניגש לקניון ובינתיים הצד השלישי 1 הוציא את הרכב מהמגרש הוכח כלא נכון. לא זו אף זו, הדוד אסף מסר בהודעתו לחוקר הפרטי שהרכב הפוגע היה בנסיעת מבחן מאחר שהיה רכב חדש במגרש, והתאונה אירעה בדרך "חזרה" מנסיעת מבחן ולא הזכיר כל נסיעה לצורך פגישה עם לקוח או נסיעה לצומת בילו.

ד. הימנעות הצדדים השלישיים מהגשת ראיות רלוונטיות וזימון עד רלוונטי ללא כל הסבר מחזקת בהתאם להלכה את גרסת הנתבעת 2 (ע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' מתיתיהו ואח', פ"ד מה (4) 651; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ, פ"ד מד (4) 595, 602-603 וע"א 2275/90 לימה נ' רוזנברג, פ"ד מז (2) 605, 614-615).

הצדדים השלישיים לא הגישו פלטי שיחות פלאפון שיכולים לתמוך בטענה כי הצד השלישי 1 שוחח עם לקוח וקבע אתו ביום התאונה בצומת בילו. לא הוכח שהייתה מניעה כלשהי להציג את פלטי שיחות הטלפון ולא נמסר בעניין זה כל הסבר. ככלל, ככל שיש בידי בעל דין לאתר ולהגיש ראיות שיש בהן כדי לסייע לו, עליו להביא לפני בית המשפט (ע"א 9656/05 שוורץ נ' רמנוף חב' לסחר וציוד בעיה בע"מ (27.7.2008); ע"א 4226/05 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' סאטה אטיאס).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

באורח דומה, לא הוזמן לדיון ההוכחות מטעם הצדדים השלישיים "הלקוח" הנטען וזאת ללא כל הסבר, בניגוד להליך הקודם, שם התייצב אדם בשם "צדוק" שטען כי הוא הלקוח. הצדדים השלישיים אף לא ראו כל צורך להתייחס לסוגיה בתצהירים ואף לא בעדותם ובאורח תמוה, אף לא העידו כי זה אכן הלקוח והסבירו כיצד הגיעו אליו. התנהלות זו, כאילו לא התקיים הליך קודם אליו התייצב מטעם אדם בשם "צדוק", בצירוף העובדה כי בהזדמנויות שונות מסרו צדדי ג' 1 ו-2 פרטים שונים ביחס לזהות הלקוח (ניסים או צדוק) והמקום ממנו הוא היה אמור להגיע למפגש (דימונה, ירושלים ומושב גאליה הסמוך לרחובות) מעוררת ספק של ממש ביחס לקיומו של הלקוח הנטען.

ה. הדברים האמורים נכונים גם ביחס להימנעות הצדדים השלישיים 2 ו-3 להעיד בתיק, וזאת ללא כל הסבר. מדובר במי שהיו הבעלים של מגרש המכוניות ובעלי השליטה ברכב הפוגע. עדים אלה היו יכולים להעיד, לכל הפחות, ביחס לנקודה (שבמחלוקת) – היכן עמד הרכב הפוגע טרם התאונה (במגרש ברחוב בילו או במגרש ברח' הרצל).

ו. עדות הצד השלישי 1 ביחס ללקוח הנטען והפגישה המיועדת בצומת בילו היא עדות יחידה של בעל דין, שכן הדוד אסף העיד שאין לו כל ידיעה על הלקוח, אינו יודע מי הלקוח ולא שמע את הצד השלישי 1 משוחח עם לקוח במהלך ארוחת הערב או בכלל. בהתאם להוראת סעיף 54 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א-1971, לא יפסוק בית המשפט בהליך אזרחי בנסיבות המפורטות בגוף הסעיף, על פי עדותו של עד יחיד, אלא אם ייתן טעם על שום מה הוא מוכן להסתפק בעדות יחידה. בעניינו, עדות הצד השלישי 1 לא הותירה בי רושם כדי ביסוס ממצאים עליה כעדות יחידה. גרסאותיו השונות אינן מתיישבות האחת עם רעותה ואף לא עם הגרסאות הקודמות שמסר הדוד אסף. עדותו של הצד השלישי 1 לא הייתה מהימנה בעיני (בשים לב גם לעדותו ולפיה לא מסר את כל האמת במשטרה ומדבריו ניתן להבין כי גם בהליך הקודם לא מסר גרסה שלמה ומדויקת) ולא היה בה כדי לספק הסבר סביר והגיוני לסתירות המהותיות שנמצאו בגרסאותיו.

ז. לאמור יש להוסיף גם את התנהלות הצד השלישי 1 והדוד אסף מול החוקר הפרטי, בעת שסירבו למסור פרטים שנדרשו ביחס לנקודת המפגש ביניהם (סיום השיחה בנקודה זו). סוגיה זו אף היא מטילה צל כבד מעל כנות טענותיהם של הצדדים השלישיים והדוד אסף בהליך.

46. בסיכומי הצדדים השלישיים נטען כי עדותם של הצד השלישי 1 והדוד אסף בהליך היו קוהרנטיות אף שחלפו יותר משלוש שנים מאז התאונה ועוד טרם הספיקו לעיין בדו"ח

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

החקירה ולשמוע את הקלטות השיחה. אין בידי לקבל טענות אלה. עיון בהשתלשלות העניינים שנפרסה לעיל מעלה כי הצדדים השלישיים והדוד אסף עומתו עם חומר החקירה הפרטית עוד בהליך הקודם. הדברים עולים באופן ברור מפרוטוקול דיון ההוכחות שם (בסופו נדחתה התביעה בהסכמה), כך שהם לא היו אמורים להיות מופתעים מחומר החקירה הפרטית ומהגרסאות שנמסרו שם. בעדותם של הצד השלישי 1 והדוד אסף לא מצאתי הסבר הגיוני לפערים בגרסאות שמסרו בהזדמנויות שונות ועדותם לא הותירה בי רושם מהימן כלל ועיקר.

47. הצדדים השלישיים טוענים בסיכומים כי אין לנתבעת 2 כל גרסה אחרת לבד מגרסת הצד השלישי 1, ולפיה הנסיעה הייתה למטרת סחר. מדובר בטענה שאינה נכונה עובדתית. הצד השלישי 1 מסר גרסה (ראשונה) במשטרה ולא ניתן להבין ממנה אלא שמדובר בנסיעה פרטית שאין לה כל קשר לעבודה או לסחר ברכב הפוגע. גרסה זו נתמכת בסתירות שהופיעו בגרסאות המעורבים כפי שפורט לעיל, בעת שניסו הצדדים השלישיים והדוד אסף לסטות מגרסתו הראשונה של הצד השלישי 1.

48. הצדדים השלישיים מעלים בסיכומיהם טענות שונות ביחס להודעה שמסר הצד השלישי 1 במשטרה. בעניין זה נטען שלא ניתן לצפות שהצד השלישי ירחיב בעת חקירתו במשטרה מעבר למסלול המקוצר של נסיעה לקניון רחובות וחזרה. טענה זו אינה ברורה. הצד השלישי 1 נשאל על ידי חוקר המשטרה היכן נסע עם הרכב הפוגע עובר לתאונה וסיפר על מסלול הנסיעה שלא כלל עצירה במגרש ונסיעה למפגש עם לקוח בצומת בילו. אף לא מצאתי הגיון בטענת הצד השלישי 1 כי חשש לספר במשטרה שהנסיעה היא נסיעת עבודה שאחרת חוקר המשטרה יתנכל לו. לא הוסבר גם לא בסיכומים, מדוע מסירת גרסת אמת במשטרה עלולה להביא את חוקר המשטרה להתנכל לצד השלישי 1. מדובר בטענות שנטענו בעלמא ועל דרך הסתם. הצדדים השלישיים אף טוענים שיש להתעלם מההודעה במשטרה שעה שהצד השלישי 1 אינו חתום על הודעה זו ואין בה אזהרה. דין הטענה להידחות מקום שהצד השלישי 1 אישר שמסר את הגרסה המופיעה בהודעה במשטרה בעת חקירתו הנגדית, וממילא לא טען בשום מקום שמדובר בגרסה שאינה גרסתו. כפי שצוין לעיל, לא רק שאין כל סיבה להתעלם מגרסה זו אלא שגרסה זו – בהתאם להלכה – מצדיקה מתן אמון ומשקל משמעותי יותר, לבטח מול גרסאותיו השונות והמאוחרות.

49. הצדדים השלישיים מעלים טענות שונות גם ביחס לחקירה הפרטית והתנהלות החוקר הפרטי. נטען כי "חקירת החוקר...אינה יכולה שלא להביא למסקנה כי החוקר עשה כל אשר לעיל ידו להביא ראיות לכך שהמבוטח לא עמד בתנאי הפוליסה ולהוליך את הנחקרים לאמרות שמהן בסופו של יום יציע החוקר להכשרה לדחות את תביעת המבוטח". נטען בנוסף שהחוקר הפרטי לא הציג את מכשיר ההקלטה; העמיד לפני

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

הנחקרים עובדות שקריות והוציא אותם משלוותם; הגיע לדיון בבית המשפט עם רשימות שערך לצרכי העדות והוסיף התרשמות אישית. אחר דברים אלה, הצדדים השלישיים עותרים בסיכומיהם לקביעה ולפיה, קלטות החקירה הפרטית אינן כבילות ולחילופין, כי משקלן נמוך ואין בהן כדי לבסס ממצאים עובדתיים הנוגדים את גרסאות הצדדים השלישיים.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה הפרטית והאזנתי היטב להקלטת החקירה, נחה דעתי כי דין טענות הצדדים השלישיים להידחות, מחמת היותן משוללות כל יסוד. האזנה להקלטה המתעדת את החקירה הפרטית מלמדת באורח שאינו מותר כל מקום לספק, החוקר הפרטי נהג בנחקרים בכבוד וברגישות ולא רק שלא הוליך אותם שולל או הוציא אותם משלוותם, אלא ניסה (באופן מעורר הערכה) להסביר לנחקרים מה עליהם להציג על מנת להוכיח את טענותיהם. החקירה הפרטית התנהלה באופן רגוע ומכבד ובשום שלב לא התרשמתי מהתנהלות לא מקצועית של החוקר הפרטי או מניסיון הטעייה.

החוקר הפרטי נשאל בחקירתו הנגדית, היכן בחקירה חש שהנחקרים לחוצים והשיב באופן מפורט והגיוני המתיישב עם חומר החקירה הפרטית (עמ' 18-19 לפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 09/02/2021).

החוקר הפרטי נשאל בחקירתו מדוע הטיח בצד השלישי 1 כי בתמונות של הרכב הפוגע לא ניתן לראות שלט "במבחן" והשיב: שאינו רואה צילום בחומר החקירה ויכול להיות שזאת הייתה "התקלה" – אין בתשובה זו כדי להעיד על התנהלות לא ראויה של החוקר הפרטי או כי נפל פגם כלשהו בחקירה. מבלי לקבוע מסמרות ביחס לאפשרות של חוקר פרטי להשתמש בתרגילי חקירה לגיטימיים כדי לחלץ גרסה מנחקר, לא מצאתי שיש לעניין נקודתי ומצומצם זה בחקירה כל השלכה על האופן בו התנהלה החקירה הפרטית, בה כאמור מסרו הנחקרים גרסה באופן חופשי והחקירה התנהלה באורח מכבד, מקצועי וענייני.

אף הטענה כי מכשיר ההקלטה לא הובא לדיון אין בה כדי לפסול את חומר החקירה הפרטית, שעה שהנחקרים (כולם) אישרו שהם הדוברים בהקלטה, אישרו כי מסרו את אשר נשמע בהקלטה ולא נטען וממילא לא הוכח שגורם כלשהו ערך את הקלטות או שנאמר בהקלטה מידע שהושמט ממנה.

50. אשר לטענות הצדדים השלישיים ביחס להגשת פרוטוקול החקירה הנגדית בהליך הקודם כראייה בתיק. פרוטוקול בית המשפט השלום בראשון לציון בהליך הקודם מוגש כתעודה ציבורית. גרסאות הצדדים לאחר שהוזהרו כדין מופיעות בפרוטוקול הדיון בהליך הקודם, הצדדים השלישיים נחקרו בהליך זה גם על חלק מהגרסאות שמסרו בהליך ולכן אין כל מניעה לקבל את הפרוטוקול כראייה בתיק.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

51. הצדדים השלישיים טוענים בנוסף כי הנתבעת 2 לא עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה כוונת מרמה של הצדדים השלישיים (בכך שביקשו באמצעות מצג שווא לקבל תגמולי ביטוח). בנסיבות אלה, נטען שהיה על הנתבעת 2 להגיש ראיות בעלות משקל רב וכבד יותר ממה שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים. דין הטענה להידחות. בענייננו, העיקר אינו בשאלה אם הייתה מרמה בתביעת הביטוח אם לא, אלא בשאלה אם התקיים מקרה ביטוח, בהתאם לתנאי הפוליסה. הנטל להוכיח את מקרה הביטוח מוטל על המבוטחים (צדדי ג') ובמקרה הנדון לא הוכח שהשימוש שנעשה ברכב במועד התאונה עומד בתנאי הפוליסה. יפים לכאן דבריו של אליאס בספרו:

"ודוק, כאשר המרמה יורדת לשורשה של התביעה ומבקשת 'לייצר' זכאות שלא קיימת מעיקרא, אין צורך בקביעת כלל מיוחד השולל זכות שמלכתחילה לא צמחה. כך לדוגמה, מבוטח המביים מקרה ביטוח אינו זכאי לתגמולים אף לפי הדין הכללי, ואין צורך בהוראת סעיף 25 לחוק כדי למנוע ממנו את הזכאות. ההנחה שביסוד סעיף 25 לחוק היא אפוא כי, ברמה האובייקטיבית, קיימת חבות כזו או אחרת של המבטח לתשלום תגמולי ביטוח, דהיינו, כי אירוע הנזק – על פי עובדות האמת שלו – אכן מכוסה בפוליסה. הנורמה הקבועה בסעיף 25 נועדה לשלול את החבות האמורה מחמת המרמה שנלוותה לתביעת הביטוח" (אליאס, בספרו הנ"ל, בעמ' 1050; ראו גם בעמ' 1055-1054).

ראו בנוסף גם פסק דינו של כב' השופט גיא שני בת"א 12168-01-15 ע.ג נ' המאגר הישראלי לביטוחי רכב (01/10/2018).

52. הצדדים השלישיים טוענים לחילופין בסיכומיהם כי אף אם ייקבע שהנסיעה מושא התביעה הייתה נסיעה פרטית, יש לחייב את הנתבעת 2 במתן כיסוי ביטוחי מופחת לאור ההלכה שנקבעה ברע"א 9849/17 אבי פיקאלי נ' הכשרה חברה לביטוח בע"מ (04.06.2019) (להלן: הלכת פיקאלי).

דין הטענה החלופית להידחות. הלכת פיקאלי שונתה בפסק הדין שניתן בדנ"א 5325/19 (07/07/2021) ועל כל פנים, לא הובהר מדוע יש להכיר בכיסוי ביטוחי מופחת בענייננו. הצדדים השלישיים 2 ו-3 ביקשו לרכוש "פוליסת סחר" לרכב הפוגע. חברת הביטוח העמידה לבחירתם שני מוצרים: פוליסה אחת יקרה המכסה כל נזק שייגרם משימוש ברכב הפוגע (לרבות שימוש פרטי) ופוליסה מוזלת המכסה נזקים שייגרמו רק במהלך נסיעה לצרכי סחר (על תנאיו). הצדדים השלישיים בחרו בפוליסה המוזלת. מדובר בבחירה מודעת במוצר ביטוחי ספציפי. מכאן שבנסיבות המקרה, הצדדים השלישיים לא זכאים לתגמולי ביטוח, אף לא לתגמולים מופחתים.

53. סוף דבר, הצדדים השלישיים לא הוכיחו כי במועד התאונה השימוש שנעשה ברכב הפוגע היה שימוש לצרכי סחר ברכב הפוגע, בהתאם לתנאי הפוליסה. למעשה, שוכנעתי

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

די הצורך במשפט אזרחי, כי הנסיעה הרלוונטית הייתה נסיעה פרטית, שאינה מכוסה בפוליסת "הסחר".

54. בנסיבות האמורות (העדר כיסוי ביטוחי אצל הנתבעת 2 לתאונה), החבות לפיצוי התובעים מוטלת על קרנית, ודין התביעה נגד הנתבעת 2 וההודעה לצד רביעי להידחות.

55. משהוכרעה סוגיית החבות נותר לדון אפוא בהודעה לצדדי ג'.

ד. זכות החזרה של קרנית כלפי הבעלים ו/או הנהג ברכב:

56. קרנית שלחה הודעות לצדדים שלישיים לפי סעיף 9 לחוק הפיצויים נגד הנהג ברכב הפוגע (הצד השלישי 1) ונגד הבעלים והמחזיקים ברכב הפוגע במועדים הרלוונטיים לתאונה (הצדדים השלישיים 2 ו-3).

57. הצדדים השלישיים לא כפרו בזכותה של קרנית לחזור אליהם, ככל שייקבע כי פוליסת הביטוח שהוצאה לרכב אינה מכסה את התאונה מושא התביעה. כמו כן, הצדדים השלישיים לא העלו כל טענה כנגד הבעלות או ההחזקה ברכב הפוגע במועד התאונה.

58. העובדה כי הצדדים השלישיים היו הבעלים של הרכב הפוגע והמחזיקים בו במועד התאונה אינה במחלוקת והיא נתמכת בחוזה רכישת הרכב הפוגע מיום 29/11/2017 (צורף לראיות הצדדים השלישיים) וכן בתצהיר שהגישו הצד השלישי 1 והדוד אסף, כמו גם בעדותם בבית המשפט.

59. צדדי ג' 2 ו-3 לא הגישו תצהיר ולא העידו בתיק וממילא לא טענו כי השימוש ברכב הפוגע לא היה בידיעתם או בהרשאתם. על כל פנים, בהתאם להלכה – קיימת חזקה עובדתית כי הנוהג בכלי רכב נוהג ברשות הבעלים והמחזיק, כאשר הפרשנות היא כי די אף בהיתר מכללא (ע"א 259/63 חיים נ' קלקשטיין, פ"ד יח(3) 662 (להלן: "עניין קלקשטיין"); ע"א 483/84 קרנית נ' עוזי, פ"ד מא(4) 754; ע"א 31/85 בדיר נ' טסה, פ"ד מג(2) 81).

60. זכות החזרה של קרנית מבוססת על הוראת סעיף 9(א) לחוק הפיצויים הקובעת כי מששולמו פיצויים בהתאם לחוק הפיצויים אין זכות חזרה, אלא לכל אחד מאלה:

- (1) מי שאינו זכאי לפיצויים כאמור בסעיף 7;
- (2) מי שאין לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה;
- (3) בעל הרכב או המחזיק בו כאמור בסעיף 7א.

61. סעיף 7 לחוק הפיצויים דן בהגבלת זכאותם של נפגעים לפיצויים על פי החוק. בין היתר נקבע בו כי: "נפגעים אלה אינם זכאים לפיצויים לפי חוק זה: ..."

(5) מי שנהג ברכב ללא ביטוח לפי פקודת הביטוח, או כשהביטוח שהיה לו לא כיסה את שימושו ברכב; ...".

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

- (6) בעל הרכב או המחזיק בו, שהתיר לאחר לנהוג ברכב כשאין לו ביטוח לפי פקודת הביטוח או כשהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה ושנפגע בתאונת דרכים שאירעה באותה נהיגה, בין בהיותו ברכב ובין מחוצה לו".
62. מקריאת הוראות הסעיפים הנ"ל יחד עולה כי זכות החזרה של קרנית אינה רק כלפי מי שנהג ללא ביטוח, אלא גם כלפי בעל הרכב או המחזיק בו שהתיר לאחר לנהוג ברכב כשאין לו ביטוח לפי פקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל – 1970 (להלן: "פקודת הביטוח") (סעיף 67(6) לחוק הפיצויים; ע"א (ת"א) 8883-01-12 נתי יעקבי נ' יעקב סיטבון (05/11/13) (להלן: עניין יעקבי)). מדובר באחריות שילוחית, המצטרפת לאחריות המשתמש, להבדיל מאחריות אישית או מעורבת (ע"א 360/80 מיכון למטע בע"מ נ' קרנית, פ"ד לה (2) 383).
63. כפי שנפסק לא פעם, זכות החזרה של קרנית, נועדה, בין היתר, לשמש גורם מרתיע כנגד הבחירה להימנע מרכישת ביטוח והיא מונעת הטלת מלוא נטל הפיצוי על ציבור המבוטחים, ראו בהקשר זה הדברים שנאמרו בע"א 483/84 קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים נ' אברהם, פ"ד מא(4) 754, 763-764 (1987):
- "... החוק, שהטיל אחריות מוחלטת, בא לקיים את זכות הנפגע לפיצוי ללא הוכחת אשם, ופקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], שהטילה ביטוח חובה, נועדה אף היא להבטיח את הנפגע, שיהיה לו ממי לגבות את הפיצוי. המטרה איננה להגן על בעל הרכב או על המשתמש בו. הביטוח נדרש לא כדי להגן עליהם מפני תביעת פיצויים שלא יוכלו לעמוד בה אלא להגן על הנפגע. שלא ימצא את עצמו בפני שוקת שבורה, כשהם לא יוכלו לעמוד בתביעתו. אם בגלל מחדל שלהם אין ביטוח המכסה את החבות, אין להם על מה ועל מי להלין. אין כל אינטרס ציבורי בהגנה עליהם מפני עצמם. יש ויש אינטרס ציבורי לשמור על כך, שקרנית תוכל לקבל החזר של מלוא הסכומים שנאלצה לשלם בגלל מחדלם".
64. בהעדר מחלוקת כי הנהג ברכב הפוגע במועד התאונה היה הצד השלישי 1 וכי זה האחרון נהג בהרשאתם ובידיעתם של הבעלים והמחזיקים ברכב הפוגע (צדדי ג' 2 ו-3) ולאור קביעתי לעיל, ולפיה השימוש שנעשה ברכב הפוגע אינו מכוסה בפוליסת "הסחר", הצדדים השלישיים חבים לשלם לקרנית את הפיצוי ששילמה לתובעים, בהתאם להוראת סעיף 9 לחוק הפיצויים.
65. במישור היחסים שבין הצד השלישי 1 ובין הצדדים השלישיים 2 ו-3 – חיובם של צדדים אלה לשפות את קרנית הוא ביחד ולחוד. סעיף 9 לחוק הפיצויים מעגן את זכות החזרה של קרנית כלפי מי מבין החייבים המנויים בסעיף 9 שהיא רואה לנכון לחזור אליו, כאשר כל אחד מהם חייב לשפות את קרנית בגין מלוא סכום הפיצויים ששילמה לתובעים, כפי שנקבע ברע"א 10386/08 אטיאס נ' קרנית קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים (19.04.2009):

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 29113-05-18 עזבון המנוחה פלונית ז"ל ואח' נ' שעה עמית ואח'

"...זכותה של קרנית לחזור אל מי מבין החייבים המנויים בסעיף 9 שהיא רואה לנכון לחזור אליו אף היא איננה נפגעת, שכן במישור היחסים שבין קרנית לבין כל אחד מן החייבים, חייב כל אחד מהם לשפות את קרנית בגין מלוא סכום הפיצויים ששילמה. קביעת "חלקו" של כל חייב היא אך במישור היחסים שבין החייבים לבין עצמם." (ראו בנוסף: א' ריבלין תאונת הדרכים 544 (מהדורה רביעית, 2012)).

66. אשר לחלוקה הפנימית בין הצדדים השלישיים – לאור גילו הצעיר של הצד השלישי 1 במועד התאונה, והעובדה כי נהג בהרשאתם ובידיעתם המלאה של הצדדים השלישים 2 ו-3, סבורני שיש לחלק את החבות בחלוקה שווה בין הצדדים השלישיים.

סוף דבר

67. התביעה נגד הנתבעת 2 נדחתה. כמו כן נדחתה ההודעה לצד רביעי.

68. התביעה נגד קרנית מתקבלת וגם ההודעה לצדדים שלישיים מתקבלת במלואה.

69. אני מחייב את הצדדים השלישיים 1-3 לשלם לקרנית (הנתבעת 3), יחד ולחוד, את סכום הפיצויים הכולל ששילמה קרנית לתובעים, בשיעור כולל של 871,614 ₪, בצירוף ריבית ממועד התשלום לתובעים, וכן בשכ"ט עו"ד בשיעור 25,000 ₪, בצירוף מע"מ ובהחזר הוצאות המשפט בהן נשאה קרנית, בכפוף לקבלות.

70. כמו כן אני מחייב את הצדדים השלישיים לשלם לנתבעת 2 שכ"ט עו"ד בשיעור 25,000 ₪, בצירוף מע"מ וכן בעלות החזר הוצאות המשפט, בכפוף לקבלות.

71. הסכומים שנפסקו לעיל ישולמו בתוך 30 יום מהיום, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין.

72. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 60 יום.

עותק פסק הדין מותר בפרסום, שעה שהוא אינו כולל פרטים מזהים של התובעים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ב, 04 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

דב גוטליב, שופט